

וגומר, וכלהו צייתין למלוך עלאין ותתאין,
 דאינון שתין רבוא דמתיבתא עלאה, ושתין
 רבוא דמתיבתא תתאה, ואנת איהו בדיוקנא
 דמארך, דבזמנא דפתח באנכי שור לא נגח
 אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרח,
 וכל חיילין דתליין מנייהו בכרסייא יקרא,
 ואדם לשבת על פרסייא דאיהו קודשא ברין
 הוא, איהו ציית למלין דילך, בגין דמטרוניתא
 דילה דאיהי אורייתא קדישא סליק בפומך.

תקונא אחת עשרה

(זהו תיקון ל"א)

מיר פתח ואמר, בראשית, ברא שית, ואינון
 שית ימים ברא אלהי"ם מאי אלהי"ם
 ימא שביעאה, ורזא דמלה (קהלת א ט) כל
 הנחלים הולכים אל הים, והים איננו מלא.
 עלאין שמעו, נונין דרחשין בימא דאורייתא,
 עלה אתמר (תהלים קד כה) שם רמש ואין מספר
 חיות קטנות עם גדולות, וכלהו שאגין על
 טרפין, ושכינתא אתמר בה (משלי לא ו) ותתן
 טרף לביתה וחק לנערתיך, כל הנחלים דאזלין
 לימא הא שבע אינון, ואינון שבע נערות (ד
 קמח ע"א) הראויות לתת לה לאימא קדישא
 דאיהי בת שבע, ים אוקינוס כלילא משבע
 ימים, ואמאי אתקריאת אוקינוס, בגין דכל
 מיני מיא ונונין ורחשין דלאו אינון דילה,
 ויתון לאעלא בה, איהי מקיא לון, ומתמן הם
 שבים ללכת, כגוונא דתיבת נח דלא הוה
 מקבלא ממינא אחרא, אלא מאלין דמיני
 קודשא ברין הוא, ובגין דא כל הנחלים
 דאינון תלמידי חכמים פלהו משתדלי
 באורייתא הולכים אל הים, ובעאן לאעלא
 לשכינתא, ואיהי לא מקבלא לון בגויה, אלא

הקולת ואת הלפידים וגומר,
 וכלם מקשיבים לקולך, עליונים
 ותחתונים, שהם ששים רבוא של
 הישיבה העליונה וששים רבוא
 של הישיבה התחתונה, ואתה
 הוא בדמות רבונך, שבזמן
 שפתח באנכי, שור לא נגח, אריה
 לא שאג, העוף שהוא נשר לא
 פרח, וכל החילות שתלויים מהם
 בכסא הכבוד, ואדם לשבת על
 הכסא שהוא הקדוש ברין הוא,
 הוא מקשיב לדכריך, משום
 שהגבירה שלה, שהיא התורה
 הקדושה, עולה בפיה.

תיקון אחד עשר

זהו תיקון ל"א

מיר פתח ואמר: בראשית, ברא
 שית, והם ששה ימים, ברא
 אלהי"ם, מה זה אלהי"ם? זה
 הים השביעי, וסוד הדבר - כל
 הנחלים הולכים אל הים והים
 איננו מלא. עליונים שמעו,
 הדגים שרוחשים בים התורה,
 עליהם נאמר שם רמש ואין
 מספר חיות קטנות עם גדולות,
 וכלם שואגים על טרף, ובשכינה
 נאמר בה ותתן טרף לביתה וחק
 לנערתיך. כל הנחלים שהולכים
 אל הים הרי הם שבעה, והם שבע
 הנערות הראויות לתת לה, לאם
 הקדושה, שהיא בת שבע, ים
 האוקינוס כלול משבעה ימים,
 ולמה נקרא אוקינוס? משום
 שכל מיני מים ודגים ורמשים
 שאינם שלה, ויבאו להכנס בה,
 היא מקיאה אותם, ומשם הם
 שבים ללכת, כמו תבת נח שלא
 היתה מקבלת ממין אחר, אלא
 מאלו שצוה הקדוש ברין הוא,
 ומשום זה כל הנחלים, שהם
 תלמידי החכמים, כלם מתעסקים
 בתורה, הולכים אל הים, ורוצים
 להכנס לשכינה, והיא אינה

לְאֵלִין דְּמַנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעְלָא לְגַבְהַּ
(ג"א בגווה), דְּאִינוּן שְׁבַע רוּעִים, וְלִשְׁבְּטִין
דְּנַפְקִין מַנְיִיהוּ, וְלְכָל דְּאֲתִיין מְסֻטְרִייהוּ
וְיִתְעַרְבוּן בְּהוּן, יִמָּא קְבִילַת לוּן וְיִתְעַרְבוּן
בְּגוּוה, אָבַל לְאַחַרְנִין לָא קְבִילַת לוּן, וּמִתְמָן
אִינוּן שְׂבִין לְלַכְתָּ.

דְּוַדְאִי אִיהוּ ה' יִמָּא, נַחַל דִּילָהּ ו', כֹּל אִינוּן
דְּיִרְתִּין נְשַׁמְתִּין מִן יִמָּא וְנַחַל דִּילָהּ,
בְּדַחִילוּ וְרַחִימוּ דִּי"ה, אִיהִי קְבִילַת לוּן,
וְאַחַרְנִין דְּלֹאוּ אִינוּן חֶלְקִי יְהו"ה אִיהִי לָא
קְבִילַת לוּן, וְדַחִיָּא לוּן מִתְמָן, וּמִתְמָן הֵם
שְׂבִים לְלַכְתָּ. קָמוּ כְּלָהּ וּבְרִיכוּ לִיה, וְאַמְרוּ
פּוּמָא דְשְׂכִינְתָּא, סִינִי סִינִי, זְכָאִין אוּדְנִין
דְשַׁמְעִין מְלִין אֵלִין מִפּוּמָךְ.

מְקַבְּלַת אוֹתָם לְתוֹכָהּ, אֵלֹא רַק
אֵת אוֹתָם שְׁצוּהָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהַכְּנִס אֵלֶיהָ (בְּתוֹכָהּ), שֶׁהֵם
שְׁבַע רוּעִים, וְאֵת הַשְּׂבָטִים
שְׂיֻצָּאִים מֵהֶם, וְאֵת כָּל הַבָּאִים
מֵצִדָּם וְיִתְעַרְבוּ בָּהֶם, הֵיכֵם
מְקַבְּלַת אוֹתָם וְיִתְעַרְבוּ בְּתוֹכָהּ,
אָבַל אֵת הָאֲחֵרִים אֵינָה מְקַבְּלַת
אוֹתָם, וּמִשָּׁם הֵם שְׂבִים לְלַכְתָּ.
שְׂוַדְאִי ה' הוּא הֵיכֵם, הַנַּחַל שְׁלָהּ
ו', כֹּל אוֹתָם שְׂיֻרְשִׁים נְשַׁמּוֹת
מֵהֵיכֵם וְהַנַּחַל שְׁלָהּ בִּירְאָה וְאֶחָבָה
שֶׁל י"ה, הִיא מְקַבְּלַת אוֹתָם,
וְאַחֵרִים שֶׁהֵם אֵינָם חֶלְקִי יְהו"ה,
הִיא לֹא מְקַבְּלַת אוֹתָם, וְדוּחָהּ
אוֹתָם מִשָּׁם, וּמִשָּׁם הֵם שְׂבִים
לְלַכְתָּ. קָמוּ כָּלָם וּבְרַכּוּ אוֹתוֹ,
וְאַמְרוּ: הִפֵּה שֶׁל הַשְּׂכִינָה, סִינִי
סִינִי, אֲשֶׁרֵי הָאֲזַנִּים שְׁשׂוּמְעוֹת
הַדְּבָרִים הַלְלוּ מִפִּיךְ.

אמר המניה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא שלא הושמו
איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקושים אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם
מכלל התקונים רק מאמרים מפורזים מספר הזהר, הנדלתי אותם לי למשמרת עד אשר
אראה מה יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס דברים
יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר לא הסיר תפילתי וחסדו
מאתי שנגלגל זכות זה על ידי.

הַדְרָן לְסִיּוּם סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר

הַדְרָן עַל־דֵּם סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר. וְהַדְרָן עַל־דֵּם סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר וְדַעַתְךָ עָלָי. לֹא נִתְנָשִׂי מִנֶּדֶם סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר. וְלֹא תִתְנָשִׂי מִנֶּדֶם לֹא בְעֵלְמָא הַדְרָן וְלֹא בְעֵלְמָא דְאַתָּי: (ג"פ)

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵינוּ, וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה. מֵאוֹיְבֵי תַחֲכַמְנֵי מִצּוֹתֶיךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. יְהִי לְבִי תָמִיד בְּחִקּוֹךָ לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ. לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִיַּיתִנִּי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנֵי חֻקֶּיךָ. אָמֵן אָמֵן סֵלָה וְעַד. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁשִּׁמַּתְךָ חִלַּקְנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שִׁמַּתְךָ חִלַּקְנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרֻנוֹת. שְׂאֵנוּ מְשֻׁכְּמִים וְהֵם מְשֻׁכְּמִים. אֲנוּ מְשֻׁכְּמִים לְדְבָרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכְּמִים לְדְבָרִים בְּטָלִים. אֲנוּ עֲמָלִים וְהֵם עֲמָלִים, אֲנוּ עֲמָלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֲמָלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנוּ רְצִים וְהֵם רְצִים, הֵם רְצִים לְבָאֵר שַׁחַת, וְאֲנוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תוֹרִידֵם לְבָאֵר שַׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כִּשֶׁם שֶׁשְׁעֲזַרְתֵּנִי לְסִיּוּם סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר. כִּד תַּעֲזֹרְנִי לְהִתְחִיל סְפָרִים אֲחֵרִים וּלְסִיּוּמָם. לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד מִתּוֹךְ הֶרְחַבְתָּ. לְשַׁמֵּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וּזְכוּת כָּל הַתְּנָאִים (וְהַנְּבִיאִים) וְתִלְמִידֵי חֲכָמִים הַנּוֹכְרִים בְּסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, יַעֲמִד לִי וְלִזְרַעִי וְלִזְרַע זְרַעִי, שְׁלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִפִּי וּמִפִּי זְרַעִי וְזַרְעִי וְזַרְעִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, בְּהִתְחַלְּכֶךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תִשְׁחַד. כִּי כִי יִרְבוּ יְמֶיךָ וְיִוָּסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. אַרְךָ יָמִים בְּיַמֵּינֶךָ, עוֹשֵׁר וְכַבּוֹד בְּשִׁמְאֻלָּה. יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִכְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

וְתִגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא דְהוּא עֵתִיד לְאַתְחַדְתָּא. וְלֹאֲחִיּוּאָה מַתְיָא. וְלֹאֲסַקָא יְתֵהוֹן לְחַיֵּי עֵלְמָא, וְלִמְבַנֵּי קַרְתָּא דִּירוּשָׁלַם. וְלִשְׁכַּלְלָא הַכְּלִיָּה בְּנִיָּה. וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נוֹכְרָאָה מֵאַרְעָה. וְלֹאֲתַבָּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרֵיהּ. וְיִמְלִיךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתֵיהּ וְיִקְרִיָּה. וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיָּה וְיִקְרַב מִשִּׁיחֵיהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קְרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשָּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תְּלַמְּיָדֵיהוֹן וְעַל כָּל תְּלַמְּיָדֵי תְּלַמְּיָדֵיהוֹן. דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדְרָן וְדִי בְּכָל אֲתָר וְאַתְרָא. יְהִי לְנָא וּלְכוּן וְלֵהוֹן חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מֵאַרְיֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמ) יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשֹׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבְרָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיָחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמ)

בראשית

(דף ג ע"א)

פְּרַשְׁת בְּרֵאשִׁית

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר (בראשית א ג),
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִכָּאן מִשְׁמַע
שֶׁעָקַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הַנְּטִיעוֹת הַלְלוּ וְשַׁתַּל אוֹתָן,
שִׁפְתוֹב יְהִי.

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָאוֹר שֶׁכָּבַר הִזְהָר
שְׁנִינּוּ. מִשְׁמַע שִׁפְתוֹב וַיְהִי אוֹר.
וְהִזְהָר לֹא כְּתוּב, אֲלֵא וַיְהִי.

וּכְשֶׁחֲסִתְבֵּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּאוֹתָם הַדּוֹרוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים שֶׁלֹּא
רְאוּיִים לְאוֹתוֹ הָאוֹר, גִּנְזוּ אוֹתוֹ. זֶהוּ
שִׁפְתוֹב (אִיּוֹב לח טו) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים
אוֹרָם, וְלָמִי גִנְזוּ אוֹתוֹ? דְּוָקָא
לְצַדִּיקִים, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים צו יא)
אוֹר זֶרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׁמַחָה.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, זֶהוּ שִׁפְתוֹב
(ישעיהו מא ב) מִי הַעִיר מִמְזֻרָח.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב
(בראשית א ד), מַה רָאָה? אָמַר רַבִּי
חֲזִיָּא, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנּוּ, רָאָה אֶת מַעֲשֵׂי
הַרְשָׁעִים וְגִנְזוּ אוֹתוֹ. רַבִּי אַבְבָּא אָמַר,
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, לְגִנְזוּ
אוֹתוֹ. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי
טוֹב, שֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ רִגְזוּ. כְּתוּב כָּאֵן
כִּי טוֹב, וְכְתוּב שֵׁם (במדבר כד א) כִּי
טוֹב בְּעֵינֵי ה' לְבָרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל,
וְסוּף הַכְּתוּב מוֹכִיחַ, שִׁפְתוֹב (בראשית
א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ, וּמִשּׁוֹם כֶּף לֹא נִמְצָא בּוֹ
רִגְזוּ, וְאֵף עַל גִּב שִׁשְׁתַּף אוֹתָם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחַד.

כֹּא וְרָאָה, הָאוֹר הַעֲלִיּוֹן שִׁיְהִיָּה
הָאוֹר הַזֶּה מְאִיר, וּמֵאוֹתוֹ הָאוֹר
שֶׁמַּחַת הַכֵּל בּוֹ, וְהוּא הַיְמִין
לְהַתְעַטֵּר חֻקֵּי הַחֻקִּיּוֹת עִמּוֹ,
וְהָרִי נִתְבָּאֵר, שִׁפְתוֹב (תהלים לב ב) מַה
רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנָת לִירְאִיָּךְ, זֶה
הָאוֹר הַרְאִשׁוֹן שֶׁגִּנְזוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְצַדִּיקִים לְאוֹתָם יְרְאֵי הַחֹטָא,
כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנּוּ. וַיְהִי עֶרֶב, מִצַּד
הַחֹשֶׁךְ. וַיְהִי בֹקֶר, מִצַּד הָאוֹר.
וּמִתּוֹךְ שֶׁהֵם מְשַׁתְּפִים יְחַד, כְּתוּב
יוֹם אֶחָד.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִכָּאֵן
מִשְׁמַע, דְּעַקְרָן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַנִּי
נְטִיעָן, וְשַׁתִּיל לוּן. דְּכְתִיב יְהִי.

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אוֹר שֶׁכָּבַר הִזְהָר, תִּנְנָן. דְּכְתִיב
וַיְהִי אוֹר. וְהִזְהָר לֹא כְּתִיב, אֲלֵא וַיְהִי.

כֹּר אֶסְתַּפֵּל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאִינוּן דְּרִין
דְּרִשִׁיעֵיָא, דְּלֹא יִתְחַזֵּן לְהַהוּא נְהוּרָא,

גְּנִיז לִיהִי. הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (אִיּוֹב לח טו) וַיִּמְנַע
מִרְשָׁעִים אוֹרָם. וְלִמָּאן גְּנִיז לִיהִי. לְצַדִּיקָא

דְּוָקָא, כְּמָא דְּכְתִיב (תהלים צו יא) אוֹר זֶרַע לְצַדִּיק
וְלִישְׂרֵי לֵב שְׁמַחָה. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר,

הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (ישעיהו מא ב) מִי הַעִיר מִמְזֻרָח.
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, מֵאִי רָאָה.

אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא פְּדָקָא אֲמַרְן, חֲמָא
בְּעוֹבְדֵיהוֹן דְּרִשִׁיעֵיָא, וְגִנְזוּ לִיהִי. רַבִּי אַבְבָּא

אָמַר, וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, לְגִנְזוּ
אוֹתוֹ. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, דְּלֹא

אֲשַׁתְּכַח בֵּיהִי רִיתְחָא. כְּתִיב הִכָּא כִּי טוֹב,
וְכְתִיב הַתָּם (במדבר כד א) כִּי טוֹב בְּעֵינֵי ה' לְבָרַךְ

אֶת יִשְׂרָאֵל. וְסִיפִיָּה דְּקָרָא אוֹכַח, דְּכְתִיב,
וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וּבְגִין

כֶּף לֹא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהִי רִיתְחָא, וְאֵף עַל גִּב
דְּשַׁתִּיף לוּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּחַדָּא.

הָא חֲזִי, נְהִירוֹ עֲלָאָה לְמַהוּי נְהִיר הָאִי אוֹר.
וּמַהְהוּא נְהִירוֹ חִידוֹ לְכֻלָּא בֵּיהִי. וְהוּא

יְמִינָא לְאַתְעֻטְרָא גְּלוּפִי גְּלוּפִין בְּהַדִּיָּה. וְהָא
אַתְמַר, דְּכְתִיב (תהלים לא ב) מַה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר

צִפְנָת לִירְאִיָּךְ, דָּא אוֹר קְדָמָאָה, דְּגִנְזוּ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְצַדִּיקָא, לְאִינוּן דְּחִלִּי חֹטָאָה

פְּדָקָאֲמַרְן. וַיְהִי עֶרֶב, מִסְטְרָא דְּחֹשֶׁךְ. וַיְהִי
בֹקֶר, מִסְטְרָא דְּאוֹר. וּמִגּוֹ דְּאִינוּן דְּמִשְׁתַּתְּפִין

פְּחַדָּא, כְּתִיב יוֹם אֶחָד.